

Sygn. akt V CZ 160/11

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Marty D.

przeciwko Marcinowi T. i in. ,

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 marca 2012 r.,

zażalenia powódki na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 28 lipca 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy zmienił kwestionowany przez pozwanych wyrok Sądu Rejonowego z dnia 11 marca 2011 r. i oddalił powództwo, nakazując m.in. pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego kwotę 2491 zł tytułem kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku stwierdził, że kwota ta została wyłożona przez Skarb Państwa na wynagrodzenia biegłych i podlega ściągnięciu od strony przegrywającej sprawę (tu: powódki) na podstawie art. 83 ust. 2 u.k.s.c.

Powódka w zażaleniu zakwestionowała orzeczenia o kosztach sądowych, wnosząc o jego uchylenie na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. Twierdziła bowiem, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego uiściła zaliczkę na wynagrodzenia biegłych w wysokości 2000 zł i ta okoliczność nie została uwzględniona przy orzekaniu o kosztach sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powódka w zażaleniu powołała się na art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. dotyczący kosztów procesu. Kwestionowane orzeczenie Sądu Okręgowego dotyczy natomiast kosztów sądowych, będących należnością publicznoprawną uregulowaną w odrębnej ustawie. Z tej przyczyny art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie może być podstawą prawną zażalenia strony na orzeczenie sądu drugiej instancji w przedmiocie kosztów sądowych (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2007 r., II CZ 61/07, BSN 2008, nr 4, poz. 12). Zażalenie powódki jest więc niedopuszczalne i podlega odrzuceniu (art. 373 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Należy dodatkowo wskazać, że powódka nie powinna się obawiać sytuacji, w której poniosłaby koszty sądowe w wysokości nienależnej. Sąd zwraca bowiem stronie z urzędu wszelkie należności pobrane nienależnie w całości lub w części (art. 84 u.k.s.c.).